

Šumavský Neckermann

Od března roku 1983 se začala psát další významná kapitola v životě Eduarda Honese – začal vést obchod s potravinami. V „krámu“ na Horské Kvildě nakupovala celá Šumava. Však se mu také přezdívalo šumavský Neckermann. Zatímco jinde v Československu byl problém se zásobováním a zákazníci neměli na výběr téměř žádné kvalitní zboží, v pohraničí to bylo trochu jinak – kvůli zdejším vojenským posádkám byly obchody perfektně zásobené. A šikovný vedoucí, kterým Eduard Hones byl, si pro svoje zákazníky dokázal zajistit i další nadstandardy. Po revoluci za ním pak rádi jezdili němečtí turisté, protože se tu na všem domluvili.

Těto své obrovské výhody začal využívat také v momentě, kdy začal na Horské Kvildě starostovat. Okamžitě se stal styčným důstojníkem mezi šumavskými starosty z obou stran hranice. Modrava, Horská Kvilda, Kvilda, Rejstejn, Borová Lada a na německé straně hranice – Mauth, Finsterau, Hohenau, Sankt-Oswald Riedelhütte, Spiegelau a Neuschönau – starostové těchto obcí pravidelně řešili, jak žijí a jaké mají problémy. Scházeli se střídavě – jednou v Čechách a jednou v Německu. Když Eduard Hones v roce 2008 se starostováním skončil, nebylo nikoho, kdo by s organizací těchto akcí pokračoval.

Jako šumavský apoštol fungoval Eduard Hones i díky svému oblíbenému akordeonu. Po revoluci si ho začali zvat na druhou stranu hranice na různé lidové zábavy nebo rodinné oslavy. „Jezdil jsem s několika kamarády. Zpíval jsem německy, občas přidal nějakou českou. České písničky se v Německu vždy líbily,“ vypráví.

Když se dnes Eduarda Honese zeptáte, jestli se cítí více Němcem, nebo Čechem, neumí odpovědět. Není to těžká otázka, ale on to prostě neví. I když mu nemusíme věřit, Eduard Hones nad tím nikdy nepřemýšlel. Neměl důvod. Jedno ale ví jistě. „Já jsem hlavně Šumavák. Tady jsem celý život žil, tady umřu a tady jsem taky doma,“ klepe na pevný dubový stůl ve svém nově opraveném domku na Horské Kvildě. Nad ním visí zdobená keramická cedulka s nápísem „Im Himmel gibt's kein Bier, drum trinken wir es hier!“, což v překladu znamená: „V nebi nemaj žádné pivo, tak ho pijem tady!“ To je jedna z životních filozofií Eduarda Honese. Na co čekat? „Život je krátký a musíme si ho každý den užívat!“ uzavírá.

V létě se podíval i na Březník, odkud celá léta odvážel smrkové kmeny. Proč nebyla stezka skrze Luzenské údolí konečně otevřená, nechápe a zlobí se. (Foto: Pavel Pechoušek)

Od dětství zná i Jiřího Mánka, ředitele Správy NP a CHKO Šumava. Ten strávil dětství jako syn hajného na Horské Kvildě. Za rozbitá okna pralem mu Eduard Hones často i nařezal. (Foto: Pavel Pechoušek)

Eduard Hones s manželkou ve své kuchyni na Horské Kvildě. (Foto: Pavel Pechoušek)

Mgr. Pavel Pechoušek

tiskový mluvčí Správy NP a CHKO Šumava
pavel.pechousek@npsumava.cz